

A Fővárosi Ítéltábla a Sümegi Ügyvédi Iroda (**felperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Sümegi Ágnes ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes, I-II. rendű alperes címe**) felperesnek a dr. Bíró László ügyvéd (**I-II. rendű alperesi képviselő címe**) által képviselt **I. rendű alperes neve (felperes, I-II. rendű alperes címe)** I. rendű és **II. rendű alperes neve (felperes, I-II. rendű alperes címe)** II. rendű alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2019. május 13. napján meghozott 26.P.24.849/2016/69. számú - a 2019. szeptember 30. napján kihirdetett 35.P.24.849/2016/74. számú kiegészítő ítélettel kiegészített - ítélete ellen a felperes által 70. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében a felperes által fizetendő elsőfokú perköltségre is kiterjedően helybenhagyja, a felperes által fizetendő kereseti illetéket 1.410.000 (Egymillió-négyszáztízezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az egyetemlegesen jogosult alpereseknek 300.000 (Háromszázezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak az illetékügyi hatóság külön felhívására 2.500.000 (Kettőmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és az alperes házastársak voltak. Házasságukat a Budai Központi Kerületi Bíróság 1992. május 22-én kelt ítéletével bontotta fel. Házasságukból három gyermek született, köztük a II. rendű alperes.
- [2] A ... helyrajzi számú, természetben ... számú lakásingatlan (a továbbiakban: perbeli ingatlan) az ingatlan-nyilvántartásban a II. rendű alperes tulajdonaként szerepel, és arra az I. rendű alperes javára holtig tartó haszonélvezeti jogot, valamint e jog biztosítására elidegenítési és terhelési tilalmat jegyeztek be. Ez az ingatlan-nyilvántartási állapot az alperesek között 2012. november 15-én létrejött ajándékozási szerződés nyomán alakult ki.
- [3] A felperes elbírálandó, módosított keresetét a törvényszék akként rögzítette, hogy abban az alperesek között 2012. november 15-én létrejött ajándékozási szerződésnek az 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 200.§ (1) bekezdés, azaz jogszabályba ütközés miatti semmisségének megállapítását, továbbá a II. rendű alperes tulajdonjoga, az I. rendű alperes holtig tartó haszonélvezeti joga, az e jog biztosítására bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom törlését és a felperes tulajdonjogának bejegyzését, valamint az alpereseknek mindezek türéseire kötelezését kérte.
- [4] Keresete alapjául arra hivatkozott, hogy a perbeli ingatlan az 1952. évi IV. törvény (Csjt.) 28.§ (1) bekezdés b) pont alapján kizárólagos tulajdona, mert az ingatlan vételárát különvagyoni juttatásként szüleitől kapta. Ezért az ingatlan tulajdonjogát az I. rendű alperes a régi Ptk. 116.-117.§-ára tekintettel nem ruházhatta volna át a II. rendű alperesre, és nem alapíthatott volna a maga javára haszonélvezeti jogot sem.

- [5] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontjuk szerint a felperes a perben a tulajdonjogát nem tudta bizonyítani. Az I. rendű alperes azonban tanúkkal és okiratokkal is igazolta, hogy a perbeli ingatlant 2003. január 30-i bejegyzéssel adásvétel jogcímén, különvagyonként szerezte, és azt jogszerűen ajándékozta a II. rendű alperesnek.
- [6] Az elsőfokú bíróság utóbb kiegészített ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű alpereseknek egyetemlegesen 900.000 forint perköltséget, valamint az állami adóhatóság felhívására, az abban megjelölt módon és időben az államnak 1.500.000 forint feljegyzett kereseti illetéket.
- [7] Döntésének indokolása szerint a felperes azzal a tényelőadással, hogy a perbeli ingatlan vételárát a szüleitől kapott ajándékból fizette, lényegében átruházással történt tulajdonszerzést állított. A régi Ptk. 117.§ (1) bekezdés szerint azonban ingatlan tulajdonjogának átruházással történő megszerzéséhez két konjunktív feltétel szükséges: érvényes jogcím és a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzése. A felperes tulajdonjogát azonban az ingatlan-nyilvántartásba sohasem jegyezték be. Emellett a felperes nem jelölte meg azt a származékos tulajdonszerzés alapjául szolgáló, kötelmi alapon létrejött jogcímet sem, ami a régi Ptk. 117.§ (1) bekezdés szerinti tulajdonszerzését megalapozná. A Csjt. 28.§ (1) bekezdés b) pont ugyanis nem tulajdonszerzési jogcím, hanem a házastársak vagyoni viszonyainak rendezése során alkalmazandó szabály, így tulajdonjog bejegyzésének alapjául nem szolgálhat.
- [8] Mindezt úgy ítélte meg, hogy a peradatok alapján nincs jogszabályi lehetőség a felperes tulajdonszerzésének megállapítására. Ezért a tulajdonjog bejegyzése iránti kereset nem vezetett eredményre. Az érvénytelenségi kereset pedig amiatt alaptalan, mert felperesi tulajdonjog hiányában az ajándékozási szerződés nem ütközik jogszabályba. Az I. rendű alperes az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonosként a tulajdonjoga átruházásáról és a haszonélvezet alapításáról jogszerűen rendelkezhetett.
- [9] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést elsődlegesen annak megváltoztatása és keresetének teljesítése, másodlagosan az elsőfokú ítéletnek az 1952. évi III. törvény (régi Pp.) 252.§ (2) bekezdése, harmadlagosan a régi Pp. 252.§ (3) bekezdés alapján történő hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítása érdekében. Másodlagos és harmadlagos fellebbezési kérelme vonatkozásában annak elrendelését is kérte mérlegelni, hogy a megismételt eljárást az elsőfokú bíróság másik tanácsa folytassa le.
- [10] Jogorvoslati kérelmében támadta a törvényszéknek a másodlagos kereseti kérelmeit elutasító 122.P.24.849/2016/56. és 26.P.24.849/2016/69. számú végzéseit is. Hangsúlyozta, hogy a 2018. június 15-i keresetváltoztatás kapcsán az elsőfokú bíróság csupán az ajándékozási szerződés jóerkölcsbe ütközés miatti érvénytelenségének megállapítása iránti kereset tekintetében hozott (meg nem engedett keresetmódosítás miatti) elutasító végzést. Az 1/1 tulajdoni hányad helyett 1/2 tulajdoni hányad megszerzésének megállapítása iránti, lényegében keresetleszállításról szóló másodlagos kereset vonatkozásában továbbra is tárgyalt. Erre tekintettel vitatta az utóbb 69. sorszám alatt meghozott elutasító végzés jogszerűségét.
- [11] A BDT2004. 1085., BDT2007. 1595., BDT2007. 1636., KGD2007. 116., KGD2008. 190., KGD2011. 11., KGD2011. 203. számon közzétett eseti döntésekre hivatkozva azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság még részben sem tett eleget a régi Pp. 221.§ (1) bekezdés szerinti indokolási kötelezettségének. Sem a tényállást, sem a felperesi keresetet, illetve az alperesi ellenkérelmet sem rögzítette helyesen. A bizonyítékok mérlegeléséről nem ad számot, ezért nem ismerhető meg, hogy a megállapításait mely bizonyítékokra alapította, és egyes bizonyítékokat miért hagyott figyelmen kívül.

- [12] A Legfelsőbb Bíróság 1/2009. (VI.24.) PK véleményét idézve azzal is indokolta fellebbezését, hogy a törvényszék súlyosan megsértette a régi Pp. 3.§ (3) bekezdés előírásait, amely már önmagában is megalapozza az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.
- [13] Kifogásolta, hogy a keresete jogi alapjaként megjelölt jogszabályhelyek közül a régi Ptk. 227.§ (2) bekezdését, 234.§ (1) bekezdését, Csjt. 27.§ (1) bekezdését, régi Ptk. 112.§ (1) bekezdését, 114.§ (1) bekezdését, 237.§ (1) bekezdését az elsőfokú bíróság ítéletében nem említette meg, és azt sem fejtette ki, hogy ezen hivatkozásokkal miért nem értett egyet.
- [14] Azzal is érvelt, hogy az elsőfokú döntés ellentétes a házassági vagyoni rendelkezésekkel és a BH1983. 282., BDT2004. 1055., BDT2010. 2313. számú eseti döntésekben tükröződő bírói gyakorlattal. Az EBH2009. 1960., BH1994. 137. és BH2001. 277. számon közzétett határozatokra utalva kiemelte, hogy a perbeli ingatlan teljes vételárát a felperes szülei fizették meg, így az a Csjt. 28.§ (1) bekezdés b) pont alapján a felperes különvagyonának minősül. Mindez a felperes 1/1 arányú ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonszerzését eredményezte. E jogosultság ingatlan-nyilvántartási bejegyzését pedig a régi Ptk. 116. és 117.§, illetve az 1997. évi CXLI. törvény (Inyvtv.) 5.§ biztosítja. Miután a rendelkezési jog a régi Ptk. 112.§ (1) bekezdés szerint a tulajdonost illeti, ezért az I. rendű alperest e jogosultság nem illette meg. Ezért az alperesek által kötött ajándékozási szerződés a régi Ptk. 114.§ (1) bekezdés és 200.§ (2) bekezdés alapján, jogszabályba ütközés miatt semmis, és jogkövetkezményként a régi Ptk. 237.§ szerint az eredeti állapot helyreállítása alkalmazandó.
- [15] Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.
- [16] Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból a hatályos jogszabályok alapján helytálló jogi következtetésre jutott, így ítélete érdemben helyes. Hangsúlyozták, hogy a felperes az ajándékozási jogcím bizonyítására semmiféle okiratot nem tudott csatolni. A felperes szüleit a vételár kifizetésekor nem az ajándékozás szándéka vezette, hanem annak ellenében egy másik (az I. rendű alperes tulajdonát képező) lakás tulajdonjogát szerezték meg, így lényegében a két ingatlan cseréje valósult meg. Egyetértettek mindezt az elsőfokú bíróság azon indokolásával, hogy az átruházás jogcímét a felperes nem bizonyította, az pedig nem volt vitatott, hogy az ingatlan-nyilvántartásba a felperes tulajdonjoga nem került bejegyzésre. Mivel a felperes nem volt tulajdonos, így az alperesek közötti ajándékozási szerződés érvénytelensége nem vizsgálható, az I. rendű alperes rendelkezési jogosultsága nem vonható kétségbe.
- [17] A fellebbezés nem alapos.
- [18] A fellebbezés tükrében az ítélet tábla mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság vétett-e olyan, a döntés érdemére is kiható, lényeges eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú eljárás megismétlését indokolná (2016. évi CXXX. törvény 630.§ (6) bekezdés szerint alkalmazandó régi Pp. 252.§ (2) bekezdés).
- [19] A felperes ilyen lényeges eljárási hibának állította a keresetváltoztatásait a régi Pp. 146/A.§ (6) bekezdés szerint elutasító elsőfokú döntéseket. A törvényszék 33. sorszámú végzésével a 40.000.000 forint és kamatai kártérítés, illetve házastársi közös vagyon megosztása körében felmerülő elszámolási igény címén való megfizetése, az 56. számú végzésével az ajándékozási szerződés jóerkölcsbe ütközés miatti semmisségének megállapítása és az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonása, a 69. sorszámú végzésével pedig a perbeli ingatlan 1/2 tulajdoni hányada házastársi közös vagyon címén történt megszerzésének megállapítása, az ajándékozási szerződés részleges, ezen 1/2 hányad tekintetében való érvénytelenségének megállapítása, a felperes tehermentes tulajdonjogának 1/2 hányadra történő bejegyzése iránti keresetváltoztatásokat utasította el.

- [20] A régi Pp. 146/A.§ (1) bekezdés szerint kötelező jogi képviselő esetében az általános szabályoktól eltérően a felperes a keresetét az alperes érdemi ellenkérelme előadását követő harminc napon belül változtathatja meg. A felperes 12. számú beadvány szerint pontosított keresetével szemben az alperesek ellenkérelmüket a 18. számú beadványukban, 2017. május 27-én terjesztették elő. Az ellenkérelmet az elsőfokú bíróság a 2017. június 14-én tartott tárgyaláson ismertette (19. számú jegyzőkönyv 1. oldal). Ehhez képest a 30. sorszám alatt, 2017. december 15-én, és a 2018. június 15-i tárgyaláson (44. számú jegyzőkönyv 1-2. oldal) előterjesztett keresetmódosítások a fenti határidőn túl történtek, és a régi Pp. 146.§ (1) és (5) bekezdésére figyelemmel keresetváltoztatásnak minősültek. A fellebbezés érveivel szemben az 1/2 tulajdoni hányad tekintetében előterjesztett másodlagos kereset sem tekinthető csupán keresetleszállításnak, miután a Csjt. 28.§ (1) bekezdés b) pontjára, különvagyonni szerzésre alapított keresetéhez képest azt a felperes eltérő ténybeli (házastársi közös vagyoni szerzés) és jogi (Csjt. 27.§ (1) bekezdés) alapon terjesztette elő. Nem vétett ezért eljárási hibát a törvényszék, amikor a felperesnek a régi Pp. 146/A.§ (1) bekezdés szerinti határidőn túl előterjesztett keresetváltoztatásait a régi Pp. 146/A.§ (6) bekezdés alapján elutasította.
- [21] Nem osztotta a másodfokú bíróság a fellebbezés azon érveit sem, hogy az elsőfokú bíróság döntésének indokolása során ne teljesítette volna a régi Pp. 221.§ (1) bekezdés szerinti kötelezettségeit. Nem vitás, hogy a törvényszék igen röviden indokolta ítéletét, mert nézete szerint a perbeli jogvita a felperes kereseti tényállításai alapján is elbírálható volt. Saját jogi álláspontjához képest azonban a lényegesnek ítélt tényeket és döntésének jogi indokait rögzítette, ezzel indokolási kötelezettségét teljesítette.
- [22] A felperes fellebbezési hivatkozásaival szemben a régi Pp. 3.§ (3) bekezdésében írt tájékoztatási kötelezettség megsértése önmagában nem tekinthető hatályon kívül helyezési oknak (1/2014. (VI.30.) PK vélemény 5. pont). Másrészt a perbeli jogvita elbírálása szempontjából jelentős tényre (a felperesi különvagyonni szerzésre) vonatkozóan az elsőfokú bíróság a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket megfelelően tájékoztatta (40. számú jegyzőkönyv 9. oldal).
- [23] Miután a másodfokú bíróság a fellebbezés eljárási szabálysértésre történt hivatkozásait nem találta alaposnak, és hivatalból sem észlelt olyan lényeges eljárási hibát, amely az elsőfokú döntés érdemére kihatott volna, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között (rég Pp. 253.§ (3) bekezdés) - érdemben bírálta felül.
- [24] A jogvita érdemét tekintve pedig az elsőfokú bíróság ugyan a szükséges bizonyítást a felek nyilatkozatai által indokolt körben lefolytatta, a tényállást azonban részben tévesen, részben hiányosan állapította meg. Ezért az ítélet tábla a keresetlevélhez csatolt bontóperi ítélet és F/12. alatti banki iratok, a 18. sorszám alatti adásvételi szerződés és nyilatkozat, a 20. alatt csatolt tulajdoni lap és adásvételi szerződés, a 36. sorszám alatti ajándékozási szerződés és adásvételi előszerződés, valamint a 42. sorszám alatti földhivatali iratok alapján a tényállást az alábbiak szerint helyesbíti és egészíti ki:
- [25] „A felperes és az I. rendű alperes 1992. május 22-én kötött házasságát a Budai Központi Kerületi Bíróság 2014. április 3-án bontotta fel.
- [26] A perbeli ingatlanra 2002. május 12-én a felperes szülei, **K. L. E.** és **K. M. L.** kötöttek adásvételi előszerződést **N. I.** eladóval. A megállapodás 10. pontjában fenntartották azt a jogot, hogy egyezős nyilatkozattal az adásvételi szerződés megkötésére maguk helyett más személyt állítsanak.
- [27] A felperes szülei 2002. április 25-én **G.**-ből 42.583,54 eurót, 2012. november 19-én **N. B.**-ből

53.650 angol fontot utaltak át a felperesnek.

- [28] **K. L. E.** és **K. M. L.** a 2002. december 6-án kelt írásbeli nyilatkozatukkal a perbeli lakásra vonatkozó adásvételi szerződés megkötésének jogát átengedték az I. rendű alperesnek.
- [29] A 2003. január 30-án megkötött adásvételi szerződéssel - a korábbi előszerződésre utalva - **N. I.** eladó a perbeli ingatlan tulajdonjogát adásvétel címén 30.000.000 forint vételár ellenében az I. rendű alperesre ruházta át. Az ugyanezen napon kelt írásbeli nyilatkozatával az I. rendű alperes kijelentette, hogy 30.000.000 forint ellenében legkésőbb egy éven belül átruházza a felperes szüleire a ... helyrajzi számú, természetben ... számú lakás (a továbbiakban: emeleti lakás) tulajdonjogát. Elismerte, hogy a vételárat 2013. január 30-ig hiánytalanul megkapta.
- [30] A 2003. június 19-én megkötött adásvételi szerződés szerint az emeleti lakás tulajdonjogát az I. rendű alperes 28.500.000 forint vételár ellenében ruházta át a felperes szüleire. A 2003. november 10-i - az eladó és vevők által is aláírt - átvételi elismervény és nyilatkozat tartalma szerint az I. rendű alperes a vételárat teljes egészében kézhez vette és a bejegyzési engedélyt megadta. Az emeleti lakásra a felperes szüleinek tulajdonjogát 2004. február 27-én az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték.
- [31] A perbeli ingatlan tulajdonjogát a 2012. október 24-én aláírt ajándékozási szerződéssel az I. rendű alperes átruházta a II. rendű alperesre, miközben magának haszonélvezeti jogot tartott fenn, és annak biztosítására elidegenítési és terhelési tilalom is bejegyzésre került az ingatlan-nyilvántartásba."
- [32] Az ily módon kiegészített tényállás mellett az ítélet tábla - bár a törvényszék jogi álláspontjával nem értett egyet, - végkövetkeztetéseit illetően helytállónak találta az elsőfokú bíróság keresetet elutasító döntését.
- [33] Annyiban helytálló a felperes fellebbezési érvelése, hogy a családjogi rendelkezésekre, a házastársi különvagyonra alapított igény (Csjt. 28.§ (1) bekezdés) önálló tulajdonszerzési jogcím, tulajdoni igény (melyet az általa már a keresetlevélben is hivatkozott EBH2009. 1960. számon közzétett iránymutató döntés II. pontja is külön hangsúlyoz).
- [34] A perbeli jogvita elbírálásánál azonban abból kellett kiindulni, hogy a felperes az ajándékozási szerződést kötő feleken kívülálló harmadik személyként állította az ajándékozási szerződés semmisség miatti érvénytelenségét.
- [35] A szerződéskötéskor hatályos régi Ptk. 234.§ (1) bekezdés szerint ugyan a semmis szerződés érvénytelenségére - ha a törvény kivételt nem tesz - bárki határidő nélkül hivatkozhat. Egységes azonban a bírói joggyakorlat abban, hogy a kívülálló harmadik személy perbeli legitimációja akkor állapítható meg, akkor válhat eljárásjogi füllé, ha a per megindítására jogszabály feljogosítja, vagy ha védendő jogi érdekének (rég Pp. 3.§ (1) bekezdés) fennállását igazolja (BH1991. 107., BH1997. 439., EBH2004. 1042., 2/2010. (VI. 28.) PK vélemény 10. a/ pont). A felperes a perben védendő jogi érdekeként a Csjt. 28.§ (1) bekezdés b) pont szerint, házastársi különvagyon címén, ingatlan-nyilvántartáson kívül megszerzett tulajdonjogára, és annak ingatlan-nyilvántartási bejegyzése iránti, a régi Ptk. 116.§ (1) bekezdés szerinti igényére hivatkozott. Mindezt a felperesnek a perben az érvénytelenségi keresettel kapcsolatos perbeli legitimációjának igazolásához, illetve a kizárólagos tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzését célzó keresete teljesítéséhez is a perbeli ingatlan házastársi különvagyon címén történt megszerzését kellett bizonyítania.
- [36] Kétségtelen, hogy a felperes a szüleitől származó kétszeri pénzátutalás tényét a banki iratokkal igazolta. Ennek megtörténtét egyébként az alperesek sem vonták kétségbe. Az alperesek azonban vitatták, hogy a felperes szüleitől származó pénzösszeg a felperes javára szóló, ajándékozás címén,

ellenérték nélkül történt juttatás volt. Védekezésük szerint a felperes szülei az átutalt pénz ellenében az emeleti lakás tulajdonjogát szerezték meg egy családon belüli ügyletsorozat eredményeként. Az alperesi védekezés tükrében pedig a felperesnek a különvagyoni igénye megítéléséhez nemcsak a forrás különvagyoni jellegét, hanem annak a különvagyoni célú felhasználását is kétséget kizáróan bizonyítania kellett volna (ahogyan azt a Legfelsőbb Bíróság Pfv.II.22.194/2010/6. számú felülvizsgálati döntése is hangsúlyozza). A felperes azonban a banki átutalásra vonatkozó iratokon túl a forrás különvagyoni jellegére és különvagyoni célú felhasználására mindössze saját perbeli nyilatkozatait ajánlotta fel. Maga is elismerte, hogy az emeleti lakásra nézve a szülei és az I. rendű alperes között létrejött jogügyletre vonatkozó ismeretekkel nem rendelkezik (62. számú jegyzőkönyv 3-4. oldal). A felperesi érveléssel szemben a rendelkezésre álló okiratok sem igazolják, hogy a felperes szülei két ingatlan vételárának megfelelő összeget fizettek volna meg, és így az emeleti lakás megszerzéséért teljesített vételáron felüli további fizetés a felperesnél különvagyoni forrásként szóba kerülhet. A felperes szülei és az I. rendű alperes közötti ügyletek tisztázása érdekében az alperesek ugyan indítványozták a felperes édesapja, **K. L. E.** tanúkenti kihallgatását, e bizonyítást azonban éppen a bizonyításra köteles felperes ellenezte (53. és 57. számú beadványa szerint). A bizonyítás sikertelenségének következményei pedig a különvagyoni szerzést állító felperest terhelték.

- [37] Mindezért az ítélet tábla egyetértett az alperesek fellebbezési ellenkérelemben is hangsúlyozott azon álláspontjával, hogy a felperes a perben sikertelenül próbálta bizonyítani házastársi különvagyoni címen történt ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonszerzését, illetve az alperesek közötti ajándékozási szerződés érvénytelenségének megállapítása és a jogkövetkezmények levonása iránti keresete tekintetében a perbeli legitimációját. Keresete elutasításának ezért ezen a jogi alapon volt helye.
- [38] Minderre tekintettel a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében - a felperes által fizetendő elsőfokú perköltségre is kiterjedően - a régi Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján - az indokolás fentiek szerinti módosításával - helybenhagyta.
- [39] A pert a korábbi III. rendű alperessel szemben megszüntető 23. számú végzésében az elsőfokú bíróság az abban a körben felmerülő 90.000 forint kereseti illetéket 27.000 forintra mérsékelte és annak megfizetésére a felperest kötelezte. Erre figyelemmel a fellebbezéssel támadott ítéletben már csak a feljegyzett illetékből fennmaradó 1.410.000 forint kereseti illetékről rendelkezhetett volna a törvényszék. Mindezért a másodfokú bíróság a felperest illetékben marasztaló ítéleti rendelkezést módosította, és a felperes által viselendő illeték mértékét megfelelően leszállította.
- [40] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperes saját másodfokú perköltségét maga viseli. Köteles továbbá megfizetni az alpereseknek a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5)-(6) bekezdés alapján az írásbeli fellebbezési ellenkérelem elkészítésével és a tárgyaláson való részvétellel felmerült időráfordítással, valamint az alperesi jogi képviselő által kifejtett tevékenységgel arányos összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét (rég Pp. 239.§ és 78.§ (1) bekezdés). Viselni tartozik továbbá a részére engedélyezett illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetéket is (1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74.§ (3) bekezdés, 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdés, régi Pp. 78.§ (1) bekezdés).

. Lukács Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

dr. Kollár Zoltán s. k. előadó bíró

dr. Csányi Terézia Katalin s. k. bíró